

Θέμα: Long-term prognostic value of traditional and emerging risk factors on cardiovascular disease incidence: the ATTICA epidemiological cohort study (2002-2022)

Υποψήφια διδάκτορας: Λαγού Στυλιανή

Τα μέλη της τριμελούς επιτροπής είναι οι κ.κ.

1) Λυμπερόπουλος Ευάγγελος (Επιβλέπων)

2.) Σφηκάκης Πέτρος

3.) Παναγιωτάκος Δημοσθένης

Atheromatosis and Cardiovascular Disease (ASCVD) are the leading causes of morbidity and mortality globally. According to data from Atlas of Cardiology-European Society of Cardiology (ESC), in 2019, 113 million people were living with ASCVD and 12.7 million new cases across the ESC member-countries expected to arise. Dyslipidemia and inflammation are considered the cornerstones of atheromatosis' pathogenesis. Dyslipidemia is a major, well-established, modifiable cardiovascular risk factor. It is estimated that approximately 40% of global population have dyslipidemia, while more than 1/3 of cardiovascular events leading to death are related to dyslipidemia. Elevation of Low-Density Lipoprotein Cholesterol (LDL-C) is by far the most recognisable and detailed studied risk factor that correlates with cardiovascular events. Apart from lipid disorders, inflammation has long been established as a strong, independent risk factor for cardiovascular events. Chronic inflammation affects vessels by multiple mechanisms and has a primary role in formation and rupture of atherosclerotic plaque. Early detection and recognition of chronic inflammation, could identify high risk patients and therefore alter their prognosis. There is a growing number of data examining the role of simple, low-cost and high-reproducibility, inflammatory markers that could serve as novel cardiovascular risk factors. In order to minimize ASCVD risk and to prevent more effectively high-risk patients, scientific community re-examines the role of traditional risk factors alongside with an attempt to establish novel prognostic factors and therapeutic targets. The primary aim of the present study was to evaluate the long-term prognostic value of traditional and emerging risk factors on cardiovascular disease incidence.

Δεδομένου ότι η αθηρωματική νόσος και οι κύριες εκδηλώσεις της από το καρδιαγγειακό σύστημα αποτελούν το σημαντικότερο αίτιο νοσηρότητας και θνητότητας του παγκόσμιου πληθυσμού, εύλογα συγκεντρώνει το ενδιαφέρον της επιστημονικής κοινότητας. Πληθώρα μελετών στη βιβλιογραφία εξετάζουν τους ποικίλους παράγοντες καρδιαγγειακού κινδύνου, τη συσχέτισή τους με τις κλινικές εκβάσεις, καθώς και την επίδραση πιθανών τροποποιήσεών τους. Ο ρόλος τόσο των διαταραχών του μεταβολισμού των λιπιδίων, όσο και της φλεγμονής στην εμφάνιση της αθηρωματικής νόσου έχει αποδειχτεί. Ωστόσο, υπάρχουν ερωτήματα που μένουν να αποσαφηνιστούν, καθώς και νεότεροι δείκτες καρδιαγγειακού κινδύνου που υπόσχονται πληρέστερη πρόβλεψη των καρδιαγγειακών συμβαμάτων.

Η δυσλιπιδαιμία αποτελεί έναν από τους πιο σημαντικούς τροποποιήσιμους παράγοντες καρδιαγγειακού κινδύνου. Με βάση πρόσφατα επιδημιολογικά δεδομένα, υπολογίζεται ότι από οποιασδήποτε μορφής δυσλιπιδαιμία πάσχει το 40% του πληθυσμού, ενώ περισσότερο από το 1/3 των θανατηφόρων καρδιαγγειακών συμβαμάτων σχετίζονται με τις διαταραχές των λιπιδίων.

Ένας από τους μηχανισμούς που εμπλέκονται στην παθοφυσιολογία της αθηρωμάτωσης είναι η φλεγμονή. Η χρόνια φλεγμονή επιδρά στο τοίχωμα των αγγείων, από τα μικρά αρτηριόλια έως τις μεγάλου εύρους αρτηρίες, με πολλαπλούς μηχανισμούς και συμβάλει καθοριστικά στην εμφάνιση και τη ρήξη της αθηρωματικής πλάκας. Δεδομένου ότι η χρόνια φλεγμονή διαδράμει ασυμπτωματικά, η πρόωμη ανίχνευση της και η καλύτερη ταυτοποίηση των υψηλού κινδύνου ασθενών δύναται να μεταβάλει την εκτίμηση του καρδιαγγειακού κινδύνου και πιθανά να αποτρέψει την εμφάνιση κλινικών συμβαμάτων.

Βασικός στόχος της μελέτης είναι να διερευνηθεί ο ρόλος τόσο των παραδοσιακών όσο και νεότερων παραγόντων καρδιαγγειακού κινδύνου σε ασυμπτωματικά άτομα ελληνικού πληθυσμού αστικών περιοχών.